

Een camouflagedeken (1)

Wat vind jij van corner to corner haken? Ik heb me eraan gewaagd en maakte een gehaakte c2c camouflagedeken.

Ik begon... en begon... begon... maar kreeg de smaak niet te pakken. Zo lastig als je iets in je hoofd hebt, maar je handen kunnen het niet haken. Ik kreeg geen klik met mijn haakwerk. Toch lukte het een handigheidje wat ik graag met je deel. Aan de haak voor **een gehaakte c2c camouflagedeken**.

Is dit herkenbaar? Als ik niet verliefd ben op mijn eigen werk (ook al is het voor een ander), zal het altijd in een hoek blijven liggen.

Dus startte ik 3 keer opnieuw met c2c haken. Helaas zonder het gewenste resultaat. Mijn gezucht en gesteun viel zelfs mijn man op.

Hij vroeg wat er aan de hand was en ik deelde mijn frustratie. Geduldig luisterde hij (de schat!).

Voor mijn neef (die begin september verjaart) zou ik een deken haken.

Superleuke opdracht en ik had er helemaal zin in. Hij krijgt een nieuwe kamer en zijn voorkeur ging uit naar een camouflagedeken.

Dus als rechtgeaarde tante beloofde ik spontaan zo'n deken voor hem te haken.

Welgemoed besloot ik dat het een C2C-deken (corner to corner haken) moest worden en zocht ik via Pinterest een patroon op, sloot me aan bij een Facebookgroep en bestudeerde YouTube-filmpjes (ik hou ervan beslagen ten ijs te komen).

Hoe moeilijk kon het zijn? Echter al snel kreeg ik heel veel respect voor deze haaksters, want wat een geworstel met draden werd dat!

Ik werd er niet vrolijk van, terwijl ik juist haak om er gelukkig van te worden en (niet minder belangrijk) er anderen gelukkig mee te maken. Dus C2C haken viel af.

Ik heb vervolgens gegoogeld, gezocht en gespeurd, om dan maar een zigzagvariant te maken. Dat zou wel een iets ander effect geven, maar ook leuk worden.

Toen kon ik geen garen vinden waar ik een klik mee had (oké, ik ben wel een tikkie kritisch). Wat nu?

Er bleef ook een stemmetje in mijn hoofd rondzeuren: je hebt een camouflagedeken beloofd, dus die moest er komen.

Toch probeerde ik eerst nog wat anders. Via internet bestelde ik Colour Craftter Velvet (de bruine en de groene variant) en begaf me opnieuw op het pad van C2C, alleen nu met strepen.

Helaas werd het voorlopige resultaat erg braaf. Dus dat project werd verwijderd.

Dit deelde ik dus met manlief. Hij begreep mijn frustratie en pragmatisch als hij is, zei hij: waarom maak je het motief dan niet groter?

Dan heb je minder bollen hangen en krijg je toch je camouflagedeken. Natuurlijk!

Dat was het kantelpunt en mijn creativiteit kon weer los! Aan de haak maar weer!

Al snel had ik een afbeelding gevonden, die ik via [stitchboard](#) omzette in een werkbaar haakpatroon en het tomeloze haken kon beginnen. Yes!

De Velvets heb ik niet nodig, maar daar komt vast een andere zinnige bestemming

voor (een babydekentje bijvoorbeeld in combi met ijsblauw).

Mijn handen jeuken al om daarmee te starten, maar eerst volle kracht vooruit voor mijn neef.

Misschien dat ik zijn naam nog wel mee haak. Dan is de deken eigenlijk helemaal uniek, net als hij.

Een c2c camouflagedeken

Uiteindelijk is de deken [afgekomen](#) en mijn neef was heel gelukkig met zijn gehaakte c2c camouflagedeken. Aan de haak met een c2c camouflagedeken is een feit.

En zijn tante ook!

Wie haak jij blij?

Zoek je meer haakpret? Check dan eens [mijn andere haakblogs](#). Ze staan vol tips en tops haken.

Of misschien vind je c2c haken (corner to corner haken) wel helemaal niets. Dat kan. Probeer dan eens granny squares haken. Ik ontwierp een paar mooie haakpatronen met de granny squares als basis. Kijk eens [in mijn webshop](#) of er iets voor je bij zit.

Hou je haaks!

Annet van Ballegooijen, 01092017